

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 76.

w Sobotę dnia 20. Września Roku 1800.

UW I A D O M I E N I E.

Gdy w tym miesiącu przypada termin do zapłacenia składki, iako też przyięcia do generalnego w dow wsparcia potrzebnych urzędzenia, więc niżej wyrażony magistrat qua Commissarius perpetuus powyższego urzędzenia niemiejszym obwieszczeniem publiczności przypomina. W Poznaniu dnia 4. Września roku 1800.
Magistrat JK. Mci Pruff-Połud.

z Paryża d. 3. Wrześ.

W mowie, którą miał generał Jourdan do rządu piemontckiego przy swojej installacyi iako minister francuzkiej Rzplitey, przyrzekł, iż powierzonych sobie obowiązków z iak największą gorliwością dopełni, i podług swojej możności naśladować będzie męża wielkiego geniuszu, stojącego na czele rządu francuzkiego: „Narod piemontcki, oświadczył daley, szczęśliwszym iest nad francuzki, ponieważ zaprowadzony został do wolności przez Buonapartego, owego męża, który spokojność w Francyi tak szczęśliwie przywrocil, i który się stara ułlnie poiednać wszelkie partye.” W ustach tego męża, który największym przeciwnikiem był owey rewolucyi, która Buonapartego postawiła na czele rządu, i który na krotki czas znajdował się na rejestrze wypędzonych; oświadczenia takowe czynią nader wielkie wrażenie i są osobliwe.”

W wspomnionym niedawno liście, który Sir Sidney pisał do generała Menou z powodu zamordowania Klebera, dodaie Sir Sidney, że ma nadzieię prędkiego porozumienia się względem opuszczenia Egiptu; „Ponieważ generał Kleber nie wyraził w ostatnich zasadach podpisanych, że tra-

ktat, który ma nastąpić, wymaga ratyfikacyi konsulow, rządzących teraz Francją, przeto zdaie się, że ten warunek przez WaćPana przytoczony, iest przyczyną, iż niechcesz opuścić Egiptu: przeto Wielki Wezyr dał mi rozkaz, abym żądał z tego powodu wyraźney i dokładney odpowiedzi. Jest to w mocy WaćPana, oddalić iedną z tych przeszkod, które się opierają pokoiowi, to iest, gdy opuścisz Egipt tylko pod takimi warunkami, iakie z generałem Kleberem umowione zostały. Jeżeli się WaćPan będziesz wzbraniał uczynić to, przeto użyjemy wszelkich środków, końcem przymuszenia WaćPana do tego pod warunkami, dla niego niepomysłnymi. Niemogę WaćPanu podać żadnych nowych propozyeyow, lecz będę śluchał od WaćPana podanych. Znam prawdzi dla mego dworu, spoczywające na największej ślusności. Prześlił WaćPan swoją odpowiedź z Alexandryi do Jaffy do obozu Wielkiego Wezyra, ponieważ nie wiem, gdzie się ieszcze udam.”

z Paryża d. 7. Września.

Wśród wszystkich pogłosek pokoju osoby wiadome dobrze intereffow nie wierzą, aby miał być pokoy. Owszem wyglądamy wkrotce woiennych rapportow. Słychać, iż

Buonaparte pojedzie znowu do armii włoskiej. Wojna na lądzie stanie się może powszechniejszą, niż dawniej była.

Onegdaj czytano w radzie narodowej bardzo ważną relacją względem niniejszego stanu Europy, która dowodzi, że konieczną jest rzeczą, aby rząd francuzki dalszą jeszcze toczył wojnę.

General Augereau znajduje się od kilku dni w Paryżu. Także general Masse na przybył tu dnia 3. i znajdował się nadalutrz z Jeymcią Panią Buonaparte na operze. General Brüna wprzod nim przyjął służbę wojenną, uczył się był sztuki drukarskiej. — Król Hiszpański przysłał tu 20 wybornych andaluzyjskich koni w podarunku dla Buonaparta. Królowki Podkoniuszy odda je pierwszemu Konsulewi.

Zeszłej nocy przybył tu kuryer z depeszami z Egiptu, składającymi się z raportu generala Menou datowanego dnia 3. Lipca w Kairze, który jest treści następującej: „General Kleber wyszedł dnia 14. z architektem Protain na spacer bez wszelkiej straży dla rozmowienia się z architektem względem reperacyi murów Kairu uszkodzonych pod czas ostatniego bombardowania. Tu rzucił się na niego zaboyca i odebrał mu życie przez poczworne pchnięcie pugnałem. Architekt Protain chcący bronić generala został 6 razy pchnięty, lecz żyje jeszcze. Zaboyca skrył się potym pod gruz, ale wyciągnięty, zaprowadzony został do głównej kwatery. Ten zaboyca nazywa się Souleyman, wyjechał dnia 16. Maia z głównej kwatery Wielkiego Wezyera, i wyznał tu w Kairze czterema Szeikom czyli Podśędkom, swoy krwawy zamiar. Szeikowie odradzali mu to wprawdzie; lecz że nie donieśli o tym, przeto ścięto ich wraz z zaboycą w Kairze dnia 17. Czerwca. Zaboycy dla większego wrażenia stosownie do praw krajowych ucięto i spalono prawą rękę, iego samego wbito na

pal, a Szejków ścięto i ich zwłoki spalono. Tego samego dnia odprawiła się uroczystość pogrzebowa generala Kleber z wielką wspaniałością. Co się tyczy wojennych zdarzeń zaszyłych po ostatnich depeszach w Egypcie, ich osnowa jest następująca: „Dnia 18. Marca porażono armią Wielkiego Wezyra z 60,000 ludzi pod Heliopolis i zabrano mu 20 armat. Dnia 20. wybuchnął w Kairze bunt w 6 godzin po odejściu armii. Dnia 21. Nasif Basza wkroczył do Kairu z liczbą porażoney i ścięganey armii tureckiej. Dnia 24. Marca uderzono na oboz uciekającego Wezyra, zabrano mu 12 armat, wszystkie bagaże, i rozproszono zupełnie nieprzyjaciela, który przez pustynie aż do Gazy uciekał. Rachuią straty iego do 18,000 ludzi. Dnia 27. Marca powrócił Kleber do Kairu. Dnia 4. Lipca Turcy zamknięci w Kairze kapitulowali, lecz niechcieli wyjść. Dnia 19. Kwietnia wysadzona mina zgubiła 4 do 500 Turkow, i przymusiła resztę do kapitulacyi, dnia 5. Kwietnia wymaszerowali Turcy z Kairu w liczbie 5000 ludzi. Pod czas oblężenia zawarto traktat z naczynniejszym szefem Mamelukow, Muradem Bejem na mocy którego rządzić będzie dwiema prowincjami w wyższym Egypcie, iako Xiąże Statthalter francuzkiej Rzpltey. Okazał się on przyjacielem Francuzow pod czas batalii pod Heliopolis, gdzie stanął na gorze z 600 Mamelukami, i kazał powiedzieć, iż się bić nie będzie za sprawę Turkow; iakoż dotrzymał słowa. Pod czas pogrzebu generala Kleber asystował także processyi pogrzebowey deputowany Murada Beia z wielką dywizją Mamelukow. — Miasto Kair musiało zapłacić 10 milionow liwrow kontrybucyi za wszczęcie buntu. Około miasta wystawiono 12 twierdzow. W arsenale Gizech znajduje się park rezerwowy z 500 wielbłądow, i pracują w nim uławicznicy. Kilka tysięcy Grekow, blisko 500 Koptow i Syryczykow

przyjęło służbę w naszej armii. Skonfiskowaliśmy po zerwaniu umowy 70 maladownych tureckich okrętów, które zawinęły do Alexandryi końcem transportowania naszych wojsk. Reszta armii Wazyra pod Jaffą składa się tylko z 8 do 10,000 ludzi. Jeżeliby jeszcze co chciał przedsięwziąć, przywitamy go pod Salchich. Kapitan Basza krąży z 24 wojennymi okrętami między Alexandryą i Damietą. W jego flocie znajduje się 8 tureckich i 2 angielskie liniowe okręty. Lecz gotowi jesteśmy na stawienie się wszędzie w oczy nieprzyjacielowi."

Gazety niemieckie zawierają w sobie 3 nowiny ważne nie zgażdżające się z sobą. Mowią, iż wojska Pruskie powiększają się w Westfalii, Frankonii i t. d. dla obsadzenia jednej części Niemiec mającej być sekularyzowaną. Z drugiej strony Imperator rosyjski i Król Jegomość Pruski obowiązali się utrzymać całość konstytucyi niemieckiej; nakoniec między posłami francuzkim i rosyjskim w Berlinie miały rozpocząć się negocyacye pokoju.

z Strażburga d. 27. Sierp.

Propozycye pokoju, które obywatel Duroc do Wiednia przywoził, muszą być nadto wielkie, ponieważ Austria byłaby zapewne przyjęła w takim stanie, w jakim się teraz znajduje. Rząd francuzki miał żądać od Cesarza; 1) aby się zrzekł całych Włoch, wyciąwszy Wenecyą, i aby się w przyszłości nie wdawał do interesów Neapolu, i reszty Włoch; 2) aby się zrzekł wszelkiego prawa do Niemiec i zostawił Francyi wolność, ustalenowienia w niemieckim kraju podług swego upodobania nowej konstytucyi, czemu Cesarz nie ma się sprzeciwiać; 3) aby Cesarz pozwolił, iżby jedna część wyższej Szwabii, leżąca między Renem i Dunajem, przyłączona była do Rzeszplitey helweckiej. O lewym brzegu Renu nie było wcale wzmianki, ponieważ ten jest uważany jako już ustąpiony. Mowią także o 50 milionach, które żądano

od Cesarza, co jednak nie zdaje się mieć podobieństwa do wiary. Jeżeli te 3 punkta są prawdziwe, przeto nie wiemy, jak Cesarz taką mógł podpisać kapitulacyą. Jeżeli zaś rząd francuzki przesłał przyjemne propozycye do Wiednia, czemuż osnowy ich nie oznaymił? Czemuż nie usprawiedliwił się przed Francyą i Europą przez publiczne ogłoszenie warunków pokoju? Iż nie szczerze myślał o pokoju, dowodzi tego to, iż odrzucił pośrednictwo Pruss.

z Bern d. 30. Sierp.

Francuzki minister Reinhard przybył na sefisy rady wykonawczej w narodowym ubiorze i w towarzystwie sekretarzów poselstwa, i oznaymił, że pierwszy konsul z największym ukontentowaniem przyjął doniesienie o zdarzeniach zaszłych dnia 7. Sierpnia, i że udzielił mu rozkaz, aby zapewnił tymczasowy rząd helwecki o swoim statecznym życzeniu i chęci.

Z Augsburga donoszą, że szwabski wydział powiatowy udał się z zażaleniem do generała Desolles przeciw urządzeniom rządu helweckiego, na których mocy dobra opactwa St. Gallen w kraju szwabskim i helweckim, ogłoszone zostały za własność narodu helweckiego, i że wspomniany generał, stosownie do 8 art. umowy zawieszenia broni, uchylił sekwestr, który rząd helwecki włożył na wspomniane opactwo St. Gallen. Z strony helweckiej wydano także przeciwko temu protestacye.

Od brzegów Menu d. 9. Wrześ.

Armii francuzko-batawskiej doniesiono o zerwaniu zawieszenia broni następującym sposobem: „ponieważ Cesarz niechciał potwierdzić zasadów pokoju podpisanych przez jego pełnomocnika w Paryżu, przeto rząd widzi się być w potrzebie toczenia dalszej wojny, a zatem nieprzyjacielskie kroki zacząć się muszą dnia 7. Września o godzinie 1. po południu."

Rozpoczęcie nieprzyjacielskich kroków odłożone jeszcze zostało do dnia 15. Arcy-Biskup Würtzburgski opuszczając swoją stolicę, pożegnał się z mieszkańcami przez list, w którym mówi: „Zbliżanie się francuskiej armii przymusza mnie do tego kroku, abym moich wiernych poddanych nieprzywiodł do tego przypadku, iżby ciężącymi nadto kosztami oswojedzenie moje okupować musieli, jeżelibym się w niewolę dał.”

z Rzymu d. 16. Sierp.

Król Jegomość Sardyński powrócił tu wraz z małżonką swoją z Frascati i mieszka z swoim towarzystwem w pałacu Xiążęcia Doria.

Wczoraj odprawiano w Bazylisce z największą wspaniałością nabożeństwo, na którym znajdował się Papież z wielu Kardynałami i Prałatami, Król i Królowa Sardyńska, i wielka liczba innych znacznych osob. Papież po zakończonym nabożeństwie udzielał błogosławieństwo ludowi.

z Hamburga d. 12. Wrześ.

Dziś przybiegły tu rozmaite sztafety z Wiednia, przez które otrzymaliśmy wiadomość, iż nowe francuskie propozycje pokoju nie zostały przyjęte w Wiedniu, i że nieprzyjacielskie kroki znowu odnowione zostały.

z Monachium d. 3. Wrześ.

Armia francuska zbliża się wszędzie do teatru wojny, który dnia 10. wieczorem po godzinie 6. otworzonym będzie. Dnia 30. wypowiedzieli Francuzi także fortacy Ingolstadt zawieszenie broni, co powszechną tam wzbudziło trwogę i smutek. Także Arcy Xiążę Ferdynand opuszcza armią.

z Sztutgardu d. 3. Września.

General Moreau wyznaczył kommissyą do ułożenia nowego planu kontrybucyj mającej być wybieranej pod czas wojny w Niemczech co miesiąc. Każdy właściciel gruntowy w krajach zawojuowanych przez

Francuzów ma płacić co miesiąc po 6 soldów od 60 prętów kwadratowych gruntu. Mieszkańcy zaś mają nieposiadający żadnych dóbr wiejskich mają opłacać po 10 soldów od każdej głowy miesięcznie. Biorąc tylko lekko rzecz, Szwabia musiałaby tym sposobem płacić co miesiąc więcej milion złotych kontrybucyj. Rekwizycje nałożone po zerwaniu zawieszenia broni wynoszą więcej iak połowę użytku żniwowego.

z Augszburga d. 4. Wrześ.

Przechod wojsk francuskich przez tutejsze okolice do Bawaryi trwa ciągle. Dziś rusza główna kwatery do Monachium. Podchlebiamy sobie jednak jeszcze nadzieją pokoju. Powiadają, iż francuski kurjer powracający wczoraj z Wiednia miał wolać na jednego z francuskich generałów: „Moj spanie generale, nie będziesz się WaćPan bił, gdyż wiozę pokoy w moiej torebce do Paryża; powiedz WaćPan o tym generałowi Moreau!” Dodają jeszcze, iż gdy ten sam kurjer dnia 29. do Alt-Oettingen przybył, niechciano go przepuścić iak dawniej obywatela Duroc. Kurjer powiedział, iż ma rozkaz, aby depeze samemu oddał Cesarzowi, i jeżeli przepuszczony nie będzie, musi powrócić do Paryża; naradzano się przez pół godziny względem tego, nareście puszczono go do Wiednia.

z Ratysbony d. 6. Wrześ.

Dnia 4. przybył tu generał Moreau. Po południu uważał położenie mostu kamiennego, i wczoraj wyjechał znowu. Dziś rano wyjechali także generałowie Grenier, Daultanne, i Foulconet.

z Niemiec d. 9. Wrześ.

Prawie powszechnie mówią, iż nieprzyjdzie do wojny, albo przynajmniej ta nie będzie długo trwać. Mniemanie to zasadza się na wysłaniu do Wiednia przez konsulów kuryera z ostatnią i decydującą odpowiedzią rządu francuskiego. Z tym wszystkim gazeta augszburzka nie potwierdza tych mi-

łych nadziei. Mowi, iż fałszywą jest rzeczą, że Hrabia St. Julien przejeżdżał przez Augsburg do Paryża; równie fałszywą jest pogłoska o podróży obywatelów Duroc i Barthelemy z Paryża do Wiednia. Także wątpliwe są jeszcze do tych czas doniesienia o przejeżdżających kuryerach z podpisanymi przez Cesarza zasadami pokoju.

z Austrii d. 6. Września.

Prywatne listy z Wiednia powiadają, iż mimo zerwanie zawieszenia broni, nie jest jednak jeszcze zupełnie udecydowana wojna. Dnia 3. odprawiono w Wiedniu wielką radę, po której zakończeniu wysłano kuryerów z odpowiedzią. Jeszcze 8 dni cierpliwości. Promyk nadziei ukazuje nam się od wschodu. — Arcy-Xiąże Jan liczy teraz lat 19.

z Austrii d. 6. Wrześ.

(Przez nadzwyczajną sposobność.)

Pewną już jest rzeczą, iż odnowienie wojny udecydowanym znowu zostało, ponieważ nasz dwór odrzucił francuzkie propozycje pokoju jako nadto przesadzone i upodlające. Cesarz Jegomość uda się dziś sam do armii. Także Arcy-Xiąże Karol wyjechał w tym momencie z Pragi dla obięcia znowu kommandy nad armią. Anglia popierać będzie iak nayszywniejszą dalszą wojnę. Przysposobienia do niej dzieją się iak nayspieszniej; armie w Włoszech i Niemczech odbierają znaczne posiłki, a jeżeli konieczność wymagać będzie, nastąpi także pospolite ruszenie w Węgrzech.

z Wiednia d. 3. Września.

Generał Hrabia St. Julien, który był w Paryżu, wskazanym został na wygnanie do Kronstadt w ziemi Siedmigródzkiej, dokąd z pośpiechem wyjechać musiał. — Wczoray wyjechali generałowie Bellegarde i Lauer do armii niemieckiej.

z Wiednia d. 10. Września.

(Z gazety nadwornej.)

Cesarz Jegomość pojechał wraz z Arcy-Xiążciem Janem dnia 6. t. m. o godzinie 6. rano do armii niemieckiej.

Cesarz Jegomość uwolnił Feldmarszałka Hrabiego Kińskiego, kommandanta tutejszego na jego żądanie z służby wojennej, i powierzył kommandę tutejszej stolicy Xiążciu Ferdynandowi Wurttembergkiemu. Także uwolnił generała kawalerji Melas od kommandy armii włoskiej, z przyczyny jego choroby. Generał Bellegarde mianowany jest na jego miejscu naczelnikiem armii włoskiej.

Ostatnie wiadomości od brzegów morza adryatyckiego nie mówią tylko o wojnie, tak dalece, iż niemożna sobie wystawić, aby Francya miała życzyć sobie szczerze pokoju, gdyż tego nie uważamy po przysposobieniach czynionych przez iey generałów, które wszystkie zmierzają do odnowienia wojny. Francuzki kommandant w Bolonii żądał wyraźnie od Papieża, aby oddalił wojska neapolitańskie z swego kraju, które w samej rzeczy do Neapolu powracają.

z Londynu d. 5. Wrześ.

Wiemy teraz, iż wiadomości przyślane tu przez rząd francuzki zawierają w sobie tylko doniesienie, iż Francya wypowiedziała Cesarzowi zawieszenia broni, i że odnowienie wojny nastąpi dnia 10. Września. Nasz rząd przyjął tę nowinę iako doniesienie. Rozumiemy jednak, iż francuzki agent Otto uczynił przytym niektóre oświadczenia względem pokoju, lecz nasze ministerium nie musiało udzielić pomyślną odpowiedź, ponieważ procent premiov zmniejszył się dziś od 6 do 4 i zdaie się nie podpadać już żadney wątpliwości, iż wojna na lądzie daley będzie toczona, i że negocjacje między naszym gabinetem i rządem francuzkim już się skończyły.

z Peterzburga d. 2. Września.

Nasza tutejsza gazeta nadworna zawiera w sobie między Imperatorskimi rozkazami także następujący: „Uformowane będą 2 armie, jedna w Litwie pod generałem Pahlen (bywyszym gubernatorem kurlandckim,) a druga na Wołyniu pod generałem Kutusow. Pierwsza składa się z 13 regimentow kawaleryi, 25 regimentow piechoty, 5 regimentow strzelcow, 13 batalionow zbranych grenadyerow, 2 regimentow artyleryi z konney artyleryi, 15 regimentow kozakow i t. d. Armia na Wołyniu składa się z 14 regimentow kawaleryi, 24 regimentow piechoty, 6 regimentow strzelcow, 11 regimentow zbranych grenadyerow, 1 regimentu i 1 batalionu artyleryi wraz z konną artyleryą, i 16 regimentow kozakow. Przy armii generała Hrabiego Pahlen służyć będą generałowie, Xiążę Alexander Württembergski, Xiążę Karol Meklemburgski, Gudowicz, i t. d. W drugiej zaś armii generałowie, Baur, Essen, Hrabia Langeron, i t. d. Generał Schwetzin mianowany jest gubernatorem na miejscu generała Pahlen, Xiążę Alexander Württembergski generałem kawale-

ryi, a Wielki Xiążę Konstantyn Inspektorem Peterzburgskiej kawaleryi.

Rozmaite Wiadomości.

Papież przywrócił gwardyą szwajcarską, która się teraz dopiero składa z 40 żołnierzy. — W Karlskronie pracują jeszcze ciągle około uzbroienia okrętow wojennych. — Niektóre pisma publiczne domyślają się, iż generał Macdonald pomaszkuje do Neapolu w 30,000 ludzi, przez państwo kościelne, które ogłoszone zostało neutralnym. — Do Czech wyszedł rozkaz cesarski, aby opatrzone iak nuyprędzey w żywność, armaty i amunicyą wszystkie fortece tego królestwa. — Według nadwornej gazety Petersburgskiej na przyszłą kampanią na morzu bałtyckim uzbroionych będzie 25 liniowych okrętow rossijskich. — Konsulowie francuzcy kazali wyliczyć znaczne summy zostających w niewoli moskiewskim pułkownikom, którzy znajdują się teraz w Paryżu. — Z Kłiwid. donoszą, iż w stanowisku armii demarkacyney ma nastąpić odmiana, i że korpus generała Schladen zbliży się do Renu.

Uwiedomienie. Na akademii Krolewsko-Pruskiej w Frankfurcie nad Odrą będą nauki tak publiczne, iak i prywatne, przez professorow i publicznych nauczycielow wszelkich umiejętności, w przyszłym poi roku zimowym od Ś. Michała do Wielkiej Nocy ciągnącym się, czytane, i biorą swoy początek dnia 13. Października tego roku. Nauka w niemieckim i w cudzych językach, a osobliwie w polskim i francuzkim będzie przez do tego ustanowionych nauczycielow podobnież dawana. Dan w Frankfurcie nad Odrą dnia 9. Września roku 1800.

Krolewsko-Pruska Akademia.

Obwieszczenie. Za wysokim rozkazem przysta-

wienie 100 sztuk nowych latarniow dla zimy nadchodzącey wraz z światłem naymniey żądającym wypuszczone bydź ma. Wzywa się więc do tego ochotę mających, aby się na wyznaczonych terminach, to jest: dnia 16., 19. i 26. t. m. coram pleno o godzinie 10. przed południem w naszej sefijonalney izbie stawiali i cenę podali. Na ostatnim terminie za poprzedzającą od zwierzchności approbacją dostać się ma. Dokładniejszą wiadomość udzieli nasza registratura. W Poznaniu dnia 9. Września roku 1800.

Magistrat JK. Mci Pruss. Połud.

Obwieszczenie. Dnia 26. t. m., znalezione tu-
tey w Wartcie iuż zupełnie zgnite ciało mgłkiej

plci trzymające około 5 stop 2 calow, mające na sobie suknią sukieną itarą, iedwabną itarą kamzelkę, której koloru już nie rozeznac, popielate nankowe spodnie i bity stare luchtowe. Niemożąc się dowiedzieć, co to był za człowiek, więc niniejszym obwieszczeniem tego mieć mogącym krewnym do wiadomości się podaje. W Poznaniu dnia 29. Sierpnia roku 1800.

Magistrat JK. Mei Pruff. Połud.

Uwiedomienie. Czyni się publiczności niniejsza wiadomość, że w Poznańskim inkwizytoryacie wszyscy wielo winowacy w ten sposób ubarwieni zostali, iż połowe kurtki i długich spodni z czerwonego, a druga połowa z żółtego sukna składa się. Uprasza się przeto każdego w szczególności, ażeby, gdzieby się kolwiek podobnie ubarwiony człowiek dał spotkać, tegoż natychmiast aresztować i do nas odebrać. W Poznaniu dnia 14. Września roku 1800.

Krolewski Połud. Pruski Inkwizytoryat.

Avertissement. Pewne przypadki i tarazniejszy handel mojego okoliczności przemagaia mnie, dla zapobieżenia przyszłym błędom i niezrozumieniu, prześw. publiczność upraszać niniejszym: aby nikt z kupczykiem, handlu moiego w Łęczycy, Gerzym Chmelnikiem (na mocy autentycznej kopii plenipotencyi, lecz już dawniej jak rok kapłoney i odebraney) nie wdawał się w iakiekolwiek interesa, i onemuż także nie daley niewypłacać; albowiem takowe dzieła niniejszym kasuję, i za nieważne deklaruję. Oraz też dopraszam wszystkich, którzy względem kupiectwa mego tamecznego iakiekolwiek zemną mieli związki, aby się o credit i debet nayożniej aż do God roku bieżącego zemną porachowali, inaczej każdy musiałby sam sobie przypisać, wyniknąć mogące nieprzyjemności albo uszczerbki. W Kaliszu dnia 13. Września roku 1800.

Piotr Michał Czekajski.

Avertissement. Przez testament sądowy nieboszczyka W. Jmć Pana Tomasza Wolskiego s. p. legowane zostały W. Jmć Pani Joannie z Więckowskich W. Jmć Pana Augustyna Wolskiego żonie summa 1000 zł. polsk; gdy zaś sukcesor uniwersalny niżej podpisany nie wie, gdzie też W. Jmć Pani Joanna Wolska teraz mieszka, więc uwiadomia o tym legacie też W. Jmć Panią Joannę Wolską, lub iey sukcesorow zawizowaniem, żeby się naydaley w przeciągu lat od daty dzisiejszey rachując trzech u niego w Komornikach pod Po-

znaniem lub też u Justycy kommissarza Wolfa w Poznaniu osobiscie lub przez plenipotentą urzędownie umocowanego meldował, i okazawszy legitimacją swoją sumę 1000 zł. odebrał; gdyby zaś w przeciągu czasu wyznaczonego zgłoszenie żadne uczynić nie mieli, więc legatum to dla nich przypadnie i podług przepisu testamentu i dyspozycyi nieboszczyka sposobem przepisany rozdane będzie. W Poznaniu dnia 10. Września 1800.

Tomasz Raczyński.

Citatio creditorum. My Fryderyk Wilhelm z Bożey łaski Krol Pruski etc. etc. Podaiemy niniejszym każdemu do wiadomości, iż dobra tutejszych Jchmość Xięży Piarow w departamencie tutejszey woytkowo-ekonomiczney Kamery leżące, przez też podług naywyższych przepisow wydanych końcem administracyi rządney odebrane są, a wyżej rzezonemu zgromadzeniu z tychże kompetencya iest wyznaczona. Po odebraniu tych wielkie mnostwo długow okazało się, których zaspokoienia teraz od wyżej rzezoney Kamery woytkowo-ekonomiczney dopominają się, iż przeto widzi się bydz przymuszoną dopraszać się o edyktalne zapozwanie wszystkich wierzycieli Xięży Piarow, a mianowicie tych, którzy z dobr Polycza, Kneczela, Gaski, Maginowa, Wola, Chynowa, i Chynowski Woli ex quocunque jure vel titulo zaspokoienia siebie żadaia. Aże ten wniosek przypuszczony bydz musiał, przetośmy do podania i probacyi wszystkich pretensyi do zgromadzenia Xięży Piarow i do wyżej rzezonych dobr, a nadewszystko termin sub praejudicio na 29. Octobris cur. przed deputowanym do tego naszym regencyi konsyliarzem v. Goldenberg o godzinie 9. z rana w tutejszey krajowey Regencyi rezydencyi wyznaczyl; zapozywa się z tym niniejszym wszystkich i każdego pretendenta; aby na tymże terminie albo osobiscie albo przez sadowane umocowanych i dokladnie zainformowanych plenipotentow, pretensye swe in quali et quanto podali, i weryfikowali, a potym dalszego rozpoznania w sprawie; w niestawieniu się zaś swym oczekiwali, iż z pretensyami swemi do wyżej rzezonych dobr Jchmość Xięży Piarow, a nadewszystko ad fiscum prekludowanemi będą, i onym przeciw tymże wieczne milczenie nakazane będzie. Tym zaś wierzycielom, którzy tu znatomości niemaią, nominaią się nakoniec Justycy kommissarze kryminalni konsyliarze Krieger, Restener, Regencyi konsyliarz Jonas, Justycy kommissarze Wloka, i Schultz, na plenipotentow, z których iednego obrać i onemu plenipotentą i in-

rozmaczać dać mogą. Na dowód przy wyciśnięciu większej pieczęci Regencyi i zwyczajnym podpisie. Dan w Warszawie dnia 2. Maja roku 1800.

Citatio creditorum. Krolewska Pruss. Południowych Poznańska Regencya, czyni wiadomo niniejszym piśmem, iż na żądanie Urodz. Władysława Graffa Gurowskiego, jako beneficjalnego sukcesora, niegdy brata swego Urodz. Jana Nepomucena Graffa Gurowskiego, woysk Rossyjskich pułkownika o sukcesyją tegoż pozostałą proceslikwidacyiny na dniu dzisiejszym rozpoczętym został. — Wzywa atoli wszystkich do substancyi wzywż rzeczonego Urodz. Jana Nepomucena Graffa Gurowskiego, pretensye zkądkolwiek bądź pochodzące mieć mniemających, ażeby w przeciągu 3 miesięcy, a naydalej na dzień 19. Grudnia 1800 roku przed ustanowionym do tey czynności deputatem Regencyi asseforem Hoffimanem, z rana o godzinie 10 na tutejszey Regencyi stawili się. Pretensye swoje do sukcesyji tey likwidowali, i takowe sprawiedliwie dowodzili, i ugruntowali, na ten koniec zaś wszystkie iakiekolwiek bydy w ręku mające pisma, i dowody, przez któreby pretensye swoje usprawiedliwić sądzili z sobą zabrali w nienastąpieniu zaś zgody umieszczenia ich w przyszyłym pierwszeństwa dekrete oczekiwali, ci zaś, którzyby stawienia się na terminie omieszkali, spodziewać się mają, iż za utracających wszelkie swoje prawa pierwszeństwa poczytani, i z wszystkimi swemi pretensyami tylko do tego, co po zaspokoieniu meldujących się wierzycielow z masy w reszcie pozostać się miało odesłani zostaną. Tym zaś wierzycielom, którzyby dla słusznych przyczyn w osobistym stawieniu się trudność mieli, i którymby tutaj na znaomości zbywać miało, podają się następujący justyc kommissarze, iakojto: konsyliarz akcyzy Rothe, konsyliarz kryminalny Gebhard, justyc kommissarze Früzon, Müller, i Morkowski, z których sobie iednego obrać, i dostateczną informacyą i plenipotentcyą opatrzyć mogą. Podług czego niewiadomi wierzyciele sukcesyji s. p. Urodz. Graffa Gurowskiego miarkować się mają. W Poznaniu dnia 12. Czerwca roku 1800.

JK. Mei Regencya Połud. Pruska Poznańska.

Do sprzedania. Na żądanie sukcesorow Bonczyka, dla tym lepszego ich podziału ma bydy należąca do pozostałości ich oycy we wsi Wrąbczynek leżąca dziedziczna włościańska osiadłość, zawierająca 18 morgow gruntu, z należącemi do tego tak mieszkalnemi iako i gospodarskiemi budynkami,

ktora jest taxowana 2096 zł. polsk. na terminie dnia 24. Octobra naywięcey ofiarującemu za gotową zaraz zapłatę in loco w Wrąbczynku między Pyzdrami i Zagurowem leżąca publicznie sprzedana, a nazajutrz potym, to jest: dnia 25. Octobra do tey pozostałości należące mobilia, składające się z rozmaitych domowych i gospodarskich sprzętow, konie i bydy przez aukcyą sprzedane. To się więc do każdego wiadomości podaie i przytym zaraz zapożywa się każdego, ktobykolwiek do tych gruntow iakie realne albo inne pretensye mieć baczyl, do stawienia się z niemi naypoźniej na wzmiarkowanym terminie i swe pretensye przyzwolcie okazać, inaczey z temi od tych gruntow odtrzychniony i do sukcesorow Bonczyka odesłany będzie. W Pietrzykowie dnia 15. Septembra roku 1800.

Patrymonialny sąd Jmć Pana Prezydenta Eisenberg.

Do sprzedania. Znajdująca się w Frankforcie nad Odrą drukarnia Hebrajska, ma bydy z wszelkimi do nieyże należącemi literami, prasami i innymi porządkami, iako też wszelkimi wolnościami i prawami, do których oraz należy prawo osadzenia dziesięciu familow żydowskich i dwoch uczniow, z wolney ręki sprzedana. Mający chęć kupna raczą się zgłosić w tey mierze osobiście lub przez listy frankowane, do właściciela oney drukarni w Frankforcie nad Odrą, albo do sekretarza Regencyi Pelre w Poznaniu, gdzie się o warunkach kupna dowiedzą.

Aukcy. Dnia 24. Września t. r. ma bydy publicznie sprzedany przez aukcyą za gotową zaraz zapłatą majątek po zmarłym w Obrzycku cyruliku powiatowym Karolu Suterze, składający się z srebrnych medalow, zegarkow, tabakierow, srebra, farfur, osobnych i całych serwisow, szkła, ceny, miedzi, zielaza, lnu, pościeli, bielizny, mobiliow, i sprzętow domowych, flintow, kupfersztychow w ramach i szkła, lecarskich xiążek i cyrulickich instrumentow, przeto ci, którzy mają ochotę też rzeczy kupić wzywają się, aby się wspomnionego dnia o godzinie 8. w Obrzycku, w mieszkaniu cyruliczki powiatowey P. Suterowoy wdowy zgromadzili, i tam aukcyi oczekiwali. W Szamotułach dnia 10. Września 1800, Mittelstadt, Justyc Burmistrz.

Dodatek